

Svenska Golf förbundet

Juridiska Nämnden

BESLUT

meddelat av Juridiska Nämnden den 13 februari 2015 i överklagat ärende enligt 14 kap. Riksidrottsförbundets (RF) stadgar (11/2014 JurN 11-14)

KLAGANDE AM

MOTPARTER 1. DH

2. WäGK

SAKEN Fråga om åsidosättande av säkerhet vid golfspel

ÖVERKLATAT Stockholms Golf förbunds beslut den 28 oktober 2014,
BESLUT *bilaga 2*

Bakgrund

Stockholms Golf förbund ådömde i ett beslut den 28 oktober 2014 AM avstängning från och med den 1 november 2014 till och med den 30 april 2015 för förseelse mot 14 kap. 2 § 14 RF:s stadgar med anledning av att han hade åsidosatt säkerhet vid golfspel den 15 maj 2014 på hål 5 på WäGK:s niohålsbana.

Yrkanden m.m.

AM har överklagat det aktuella beslutet och yrkat att avstängningen ska upphävas. Han har i andra hand yrkat att han ådöms tillrättavisning med hänvisning till att förseelsen under alla förhållanden ska bedömas som ringa.

WäGK och, som det får förstås, DH har bestritt ändring.

Utredningen

Juridiska Nämnden har den 30 januari 2015 hållit muntligt förhör och syn på WäGK. Liksom vid handläggningen i Stockholms Golf förbund, inställde sig AM och hans far JM personligen. JM hördes som vittne. Dessutom biträdde AM av PG L. WäGK företrädde av styrelseledamoten RB. DH och det av honom och WäGK åberopade vittnet CZS hade anmält förhinder att närvara vid förhöret.

DH har i kallelsen erinrats om att ärendet kan komma att avgöras även om han inte inställer till förhöret och synen. Juridiska Nämnden har tagit del av vad dessa personer har anfört vid Stockholms Golf förbunds muntliga förhör så som det har antecknats i det överklagade beslutet.

Vid det muntliga förhöret och synen har AM och JM i allt väsentligt lämnat samma uppgifter som antecknats i det överklagade beslutet. AM har särskilt betonat att han inte haft skäl att före utslaget på hål nr 5 mer noggrant än han gjorde undersöka om han kunde slå ut utan risk för framförvarande spelare. Detta eftersom han inte tidigare under den aktuella rundan någon gång iakttagit att DH och dennes sällskap spelade före honom och att inga bagar eller vagnar fanns på den sidan av fairway som han kunde se. AM har påpekat att hans åtgärder med hänsyn till omständigheterna har varit tillräckliga.

Vid synen har framkommit att sikten på det aktuella hålet är starkt inskränkt, både vad gäller området efter utslagsplatserna, men också såvitt gäller höger sida av fairway och ruffen till höger om denna. WäGK har nu vidtagit vissa förbättrande åtgärder, men vid den aktuella tiden krävdes att den som skulle slå ut från vit tee förflyttade sig fram till ett område vänster om gul tee för att få god överblick. AM har inte påstått att han gjort detta, utan att den kontroll han gjort genom att gå upp på en bergknalle bakom och till vänster om vit tee varit tillräcklig, särskilt med beaktande av att han inte tidigare blivit varse att det fanns spelare på hål framför honom.

Från WäGK har anförts bl.a. att det är den som slår ut som har ansvaret för att kontrollera att inte någon person befinner sig i riskzonen.

Skäl för beslutet

I sin bedömning utgår Juridiska Nämnden från samma faktiska omständigheter och händelseförlopp som det som har noterats i det överklagade beslutet.

Juridiska Nämnden konstaterar särskilt att AM är en skicklig och erfaren spelare. Han spelade ensam vid detta tillfälle och hade på håll tre ”gått igenom” en treboll. Med sin skicklighet och säkerhet borde han ha förstått att det kunde finnas risk för att han kom ifatt ytterligare någon boll. Det kan noteras att han den aktuella rundan, enligt egen uppgift, gått ut på banan utan att anmäla sig, varför han inte visste hur många bollar som kunde finnas framför honom.

Det är för nämnden uppenbart att åtgärden att bara kontrollera säkerheten från bergknallen vid vit tee inte är tillfyllest. Det förhållandet att AM inte tidigare sett de framförvarande spelarna är inte tillräckligt skäl för att ursäkta den bristande kontrollen. Inte heller det faktum att de framförande spelarna, om de varit ute i ruffen och letat boll, inte lämnat bag eller vagn på vänster sida av fairway, så att deras närvaro på hålet kunnat förstås, kan vara ursäktande för AM.

Frågan är då om det i detta fall kan räcka med tillrättavisning som påföljd. Juridiska Nämnden konstaterar att Stockholms Golförbund i sina överväganden tagit hänsyn till förmildrande omständigheter och begränsat avstängningen till sex månader, i stället för de tolv månader som är praxis vid grov förseelse. Juridiska Nämnden finner i likhet med Stockholms Golförbund att omständigheterna inte är sådana att förseelsen kan bedömas som så ringa att det är tillräckligt med en tillrättavisning. Det överklagade beslutet ska därför stå fast.

BESLUT

Juridiska Nämnden lämnar överklagandet utan bifall. Det överklagade beslutet står därför fast.

Detta beslut får överklagas hos Riksidrottsnämnden, Idrottens Hus, 114 37 Stockholm senast den 6 mars 2015. Prövningstillstånd krävs.

Svenska Golfbundet

Juridiska Nämnden

Thomas Hedstrand

I detta beslut har deltagit Thomas Hedstrand, ordförande, samt Peter Danowsky och Cecilia Landelius. Skiljaktig mening, se bilaga 1.

Skiljaktig mening

Ordföranden Thomas Hedstrand är skiljaktig och anför för sin del följande.

I likhet med majoriteten anser jag att det är utrett att AMs utslag på hål nr 5 hamnade i den s.k. riskzonen och att han borde ha vidtagit ytterligare åtgärder för att försäkra sig om att inte någon person befann sig i riskzonen innan han slog ut. AM kan därför inte undgå bestraffning för att han brutit mot en grundläggande regel för säkerhet vid golfspel.

Vid valet av påföljd för förseelser enligt 14 kap. RF:s stadgar ska man göra en samlad bedömning av omständigheterna i det enskilda fallet. Är förseelsen med hänsyn till omständigheterna att anse som ringa får endast tillrättavisning utdömas (se 14 kap. 3 och 7 §§ RF:s stadgar).

Normalpåföljden när en boll har träffat eller varit mycket nära att träffa en person är avstängning. När spelaren inte har förstått att bollen skulle kunna träffa en person i riskzonen kan det dock i vissa fall vara tillräckligt med en tillrättavisning. Det bör i detta sammanhang även poängteras att en förutsättning för att en påföljd ska kunna utdömas är att spelaren har gjort sig skyldig till någon form av oaktsamhet. I sådana fall där det endast är olyckliga omständigheter som har lett till att bollen har hamnat i närheten av en person och spelaren inte ens borde ha förstått att personen befann sig i riskzonen, rör det sig sålunda inte om någon straffbar förseelse enligt 14 kap. RF:s stadgar (se Juridiska Nämndens beslut den 3 juli 2009 i ärendet med dnr 4/2009 JurN 4-14).

Vid valet av påföljd bör i detta fall beaktas att AM vidtog vissa – om än inte tillräckliga – åtgärder för att försäkra sig om att ingen befann sig på det aktuella hålet innan han slog ut. Det går heller inte att bortse från att han inte hade sett DH och de andra personerna i dennes boll tidigare under den aktuella rundan. I detta sammanhang bör det särskilt framhållas att det på hål nr 4 finns en klocka som man ska ringa i på vägen fram mot green och att det får anses utrett att inte någon i bollen framför AM ringde i klockan. AM hade således inte någon särskild anledning att tro att någon person befann sig i riskzonen. Vidare ska beaktas att det inte är utrett att AMs boll var direkt nära att träffa någon och att han, såvitt känt är, inte tidigare har brutit mot 14 kap. RF:s stadgar. Vid en samlad bedömning av dessa omständigheter anser jag att AM bör ådömas en tillrättavisning.